
Večja od vseh v Kranju

RADIO SLOVENIJA 1, 15.02.2020, **DANES DO 13H**, 13:16

VODITELJICA: V Stolpu Škrlovec je sinoči v enoosebni gledališki igri z naslovom Večja od vseh v vlogi odrasle Pika Nogavičke nastopila igralka **Vesna Slapar**. Različico poteka življenja legendarne junakinje Astrid Lindgren si je zamislil Rok Vilčnik – rokgre, besedilo o negotovem spoprijemanju z malomeščanskimi družbenimi konvencijami pa je režiral Alen Jelen, ki o Pikinih težavah s splošno iniciacijo pravi.

ALEN JELEN: Seveda si ni predstavljala, da svet ni vedno naklonjen ljudem, ki so drugačni, ki nosijo otroka v sebi in je bila prisiljena odrasti v vseh pogledih, poiskati si je morala službo, prodati vilo Čira Čara, oditi v mesto, se zaljubiti, nesrečno zaljubiti.

VODITELJICA: Monodramo si je ogledala Magda Tušar.

MAGDA TUŠAR: Prav preigravanje registrov čustvenih stanj, ki barvajo notranje bojišče konfliktov v komunikaciji z gledalci dosega največje učinke. Odrasla deklica, ženska je namreč z družbenimi zapovedmi in normami ne glede na vložene napore in poskuse odlepitve od lastnega bista v stalnem protislovnem dialogu. Odraslost namreč pomeni brezkompromisno osebno podreditve, prilagoditev brezprizivnim višjim družbenim smislom, kar pa nekdanji samovzgojeni upornici predstavlja nemalo težav v socialni interakciji. Odrasla Pika, ki je izgubila vse nekdanje zunanje prepoznavne attribute, namreč težko sprejema paradoksalnost absurdnih družbeno dogovorjenih in predvidenih konceptov, bega jo celovitost asociativnega polja, okolja, ki jo prepoznava kot motnjo. Pika mora opraviti z iluzijami, ki so ji tako kot vila Čira Čara, konj in Ficko verjetno nekdanj omogočale psihološko trdnost, razblinjene pa razkrijejo resnico o fiktivni zgodbi, ki se v odraslosti postavi na glavo. V marsičem tudi za vse normalne druge, ki smo opustili sanje ali pa poskušamo združiti dvotimost svojih življenj. Njena komično pretresljiva avtobiografska izpoved je namreč zelo sugestivna, njena čarobna moč doživlja preobrazbi iz fizičnega v duhovno, nostalgijo po preteklosti, ki je najbolj izrazito poudarjena s starim gramofonom in z glasbo na vinilnih ploščah, ob katerih podoživlja ekspresije čustvenih mejnikov in osvobajajoče katarzične trenutke, pa zamenja za samopotrditev in za bolj gotove korake v prihodnost.